

Casa Xina

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Avinguda Emeterio Escudero, número 74
Emplaçament: La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.44752959826
Longitud: 2.0826226688274
UTM Est (X): 423371
UTM Nord (Y): 4588845

Classificació

Número de fitxa: 08205 - 536
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Eclecticisme
Segle: XX
Any: 1928
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: La casa està excessivament transformada. L'element amb més valor artístic i arquitectònic és la torreta.
Protecció: Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: 3489413DF2838G0001WR
Autoria de la fitxa: Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa: dg., 10/12/2023 - 10:58
Autoria de la darrera revisió: Claudia Arruga. Comissió d'Història de la Floresta // Oficina de Patrimoni Cultural
Data de la darrera revisió: dl., 26/01/2026 - 15:28

Descripció

Casa d'estil eclèctic construïda a la dècada de 1920. És de planta quadrada, i consta de planta baixa i pis, amb una torre central. La teulada és a quatre vessants, feta amb teula àrab.

A la planta baixa hi ha dos portals d'entrada, amb llinda recta. Davant dels angles laterals sobresurten dos cossos, cadascun amb una finestra. Al cos de l'esquerra hi ha una finestra petita d'alumini blanc i, al cos de la dreta, una finestra amb llinda recta de fusta.

Al primer pis hi ha un gran terrat i unes gelosies de fusta que impedeixen veure els elements de la façana. Originàriament, hi havia quatre finestres amb disposició simètrica i amb llinda engaltada en forma de frontó. També s'han afegit cossos als angles de la façana, fet que dificulta veure si es mantenen les quatre obertures originals. La façana és arrebossada, amb un ràfec amb caps de biga de fusta.

Del centre de la teulada en sobresurt la torre, amb un finestral horitzontal i decoracions de ceràmica en una franja a la part inferior i als angles, en la part superior. El ràfec presenta caps de biga de fusta, i la teulada és a quatre vessants, amb un remat amb forma de pinya.

Observacions:

Altres denominacions: cal Pere Rajoler.

Història

Aquest habitatge és conegut com "la Casa Xina", denominació que s'explica per la torreta que remata l'edifici, que recorda una construcció característica d'aquest país. L'edifici va ser finalitzat al voltant de 1928.

L'actual barri de la Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys. (Text de Claudia Arruga - Comissió d'Història de la Floresta).

Bibliografia

ARRUGA, Claudia; VERNET, Aram (2023). *La Floresta (Pearson) desapareguda*. Efadós editorial, p.43

